

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐՔԻՆ ԳՈՐԾԵՐԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՐԵԿԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

0090, ք. Երևան, Շոպրոնի 77

N

9/17/15

<12> 01

2023թ.

Արթուր Վարդանի Մաթևոսյանին
Հասցե՝ ք. Երևան, Արուսյան փ., 26, 64

Ուղարկվում է Ձեր դիմումի հիման վրա ՀՀ ՆԳ՝ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բոլորքների քննության բաժանմունքում իրականացված վարչական բոլորքարկման վարույթի արդյունքում թիվ 8300618953 որոշումը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին որոշման օրինակը:

Առդիր՝ << 4 >> թերթ:

Պեպ, ոստիկանության գեղապետ՝

 Ա. Խուդինյան

Կատ. Մ. Գույումջյան

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 01.06.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300618953 որոշումը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին,

« 14 » 07. 2023թ.

ք.Երևան

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության պետ, ոստիկանության գնդապետ՝ Ա. Խուդինյանս, վերանայելով Արթուր Վարդանի Մաթևոսյանի (Այսուհետ՝ դիմող) 14.06.2023թ.-ի դիմումի հիման վրա հարուցված բողոքարկման վարույթի նյութերը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

01.06.2023թ.-ին, ժամը 18:38-ի սահմաններում, Երևան քաղաքի Թբիլիսյան խճուղում՝ դիմողի վարած «Նիսան» մակնիշի, 707 ZZ 02 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցը կանգնեցվել է ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գնդի պարեկ Հայսատան Ղազարյանի կողմից՝ «Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկը հաստատելու մասին» ՀՀ կառավարության 955-ն որոշման հավելված 1-ի 36-րդ կետի սպահանջները խախտելու համար:

Վարորդի նկատմամբ կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն՝ «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 9-րդ մասի հատկանիշներով և կայացվել վարչական իրավախախտման գործով թիվ 8300618953 որոշումը՝ դիմողին տուգանելով 5.000 ՀՀ դրամի չափով՝ տուգանային միավորի կիրառում՝ 1 միավոր:

Դիմողը 14.06.2023թ.-ի դիմումով խնդրել է բեկանել ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 01.06.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300618953 որոշումը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 30-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի հիմքով ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բողոքների քննության բաժանմունքում հարուցվել է վարչական բողոքարկման վարույթ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 38-րդ հոդվածով սահմանված կարգով վարչական վարույթում քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ արտահայտվելու և լսված լինելու հնարավորություն տալու նպատակով դիմողին ուղարկվել է ծանուցում վարչական լսման օրվա և ժամի վերաբերյալ:

Ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով՝ քննության են առնվել իրավախախտման բոլոր, այդ թվում՝ դիմումատուի օգտին առկա փաստական հանգամանքները, ինչի արդյունքում պարզվել է, որ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 01.06.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300618953 որոշումը ենթակա է բեկանման հետևյալ պատճառաբանությամբ.

«Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների և պայմանների ցանկը հաստատելու մասին» ՀՀ կառավարության 955-Ն որոշման հավելված 1-ի 36-րդ կետի հաղորդման երթևեկությունն սկսելուց կամ մանևր կատարելուց առաջ երթևեկության այլ մասնակիցներին նախազգուշացնելու համար վարորդը պետք է տա ազդանշան համապատասխան ուղղության շրջադարձի լուսային ցուցիչով, իսկ եթե այն բացակայում է կամ անսարք է՝ ձեռքով: Ազդանշան տալը պարտադիր չէ, եթե տրանսպորտային միջոցն առանց վերադասավորում կատարելու երթևեկում է ճանապարհի հատակագծում կորագծային հատվածով: Ազդանշանը պետք է տրվի նախօրոք, մինչև երթևեկությունը կամ մանևրն սկսելը և դադարեցվի երթևեկությունը կամ մանևրն ավարտելուց անմիջապես հետո (ձեռքով տրվող ազդանշանը դադարեցվում է երթևեկությունը կամ մանևրն սկսելուց անմիջապես առաջ): Այն պետք է տրվի հստակ, շփոթության մեջ չգցի երթևեկության մասնակիցներին, իսկ մանևրը՝ խոչընդոտ չստեղծի նրանց համար: Ազդանշան տալը երթևեկության մյուս մասնակիցների նկատմամբ առավելություն չի տալիս:

«Ճանապարհային երթևեկության մասին» կոնվենցիայի 14-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարորդը, որը մտադիր է որևէ մանևր կատարել, օրինակ, կտնցառում գտնվող փոխադրամիջոցների շարքից դուրս գալ, այդ շարքը մտնել, ճանապարհի բանուկ մասի վրա աջ կամ ձախ ընդունել, աջ կամ ձախ շրջադարձ կատարել այլ ճանապարհի դուրս գալու կամ ճանապարհամերձ տարածք մտնելու համար, պետք է այդ մանևրն սկսի միայն այն բանից հետո, երբ կհամոզվի, որ կարող է դա անել առանց վտանգի ենթարկելու ճանապարհից այն օգտվողներին, որոնք ընթանում են իր հետևից, առջևից կամ հանդիպակաց ուղղությամբ, և հաշվի առնելով նրանց դիրքը, շարժման ուղղությունն ու արագությունը:

Նույն օրենքի 3-րդ մասի հատկանիշներով՝ շրջվելուց կամ կողային ուղղությամբ մանևր կատարելուց առաջ վարորդը պետք է իր մտադրության մասին հստակ և նախապես զգուշացնի իր փոխադրամիջոցի շրջադարձի ցուցիչը կամ ցուցիչները միացնելու միջոցով կամ, դրանց բացակայության դեպքում, եթե հնարավոր է, ձեռքի համապատասխան ազդանշանի միջոցով: Շրջադարձի ցուցիչի կամ ցուցիչների օգնությամբ տրվող ազդանշանը պետք է տրվի մանևրը կատարելու ընթացքում և անմիջապես դադարեցվի այն վերջացնելուց հետո:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 9-րդ մասի հատկանիշներով՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից երթևեկությունն սկսելու կամ մանևր կատարելու, ինչպես նաև հետընթաց վարման կանոնները խախտելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով, տուգանային միավորի կիրառմամբ՝ 1 միավոր:

Նույն հոդվածի 38-րդ կետի համաձայն՝ սույն հոդվածի 5-րդ, 7-րդ, 9-րդ, 12-րդ, 13-րդ, 19-րդ կամ 30-րդ մասերով նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ դրա հետևանքով երթևեկության մյուս մասնակիցների համար խոչընդոտ կամ վթարային իրադրություն առաջացնելու ակնհայտ վտանգ չի ստեղծվել, ինչպես նաև այն դեպքում, երբ իրավախախտումն անխուսափելիորեն կատարվել է երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պատճառով:

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության ծառայողի պարզաբանման համաձայն՝ դիմողը Երևան քաղաքի Թիլիսյան խճուղում կատարել է վերադասավորում առանց ազդանշան տալու: Իրավախախտումը եղել է անմիջապես իր տեսադաշտում, ակնհայտ և պարզ տեսանելի, ինչի արդյունքում կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն և կայացրել որոշում:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ:

Այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

Նույն օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ վարչական մարմինը վարչական վարույթում որպես ապացույց գնահատում է գործում առկա բացատրությունները, ցուցմունքները, փորձագիտական եզրակացությունները, փաստաթղթերը, նյութերը, իրերը, ինչպես նաև այն հանգամանքները, որոնք իր հայեցողությամբ այդ մարմինը պիտանի և անհրաժեշտ է համարում գործի փաստական հանգամանքների բացահայտման և գնահատման համար:

Նույն օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին կետի «բ» ենթակետի համաձայն՝ անձի և վարչական մարմնի փոխհարաբերություններում ապացուցման պարտականությունը կրում է վարչական մարմինը՝ անձի համար ոչ բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 57-րդ հոդվածի համաձայն՝ գրավոր կամ գրավոր հաստատված վարչական ակտը պետք է պարունակի հիմնավորում, որում պետք է նշվեն համապատասխան որոշում ընդունելու բոլոր էական փաստական և իրավական հիմքերը:

Նույն օրենքի 75-րդ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ վարչական մարմինը վարչական բողոքը քննարկելիս առաջնորդվում է ինչպես գործում առկա, այնպես էլ լրացուցիչ ներկայացվող ապացույցներով:

Դիմողի նկատմամբ պարեկային ծառայողի կողմից հարուցված վարչական վարույթի ընթացում չի ապացուցվում դիմողի կողմից իրավախախտում կատարելու փաստը: Վերոգրյալ նորմերի վերլուծությունից պարզ է դառնում, որ դիմողի նկատմամբ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն կազմելուց և որոշում կայացնելուց առաջ պարեկային ծառայողը պետք է ապացուցեր իրավախախտման փաստը, քանի որ կայացված որոշումը անձի նկատմամբ ոչ բարենպաստ է և ապացուցման բեռը կրում է արձանագրություն կազմողը: Պարեկային ծառայողի կողմից չի ներկայացվել ոչ մի ապացույց, որով կհիմնավորվեր իրավախախտման փաստը:

Այսինքն՝ ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայողը, կրելով իր որոշման հիմքում դրված փաստական հանգամանքների ապացուցման բեռը, չի ապացուցում իր կողմից կայացված որոշման ընդունման համար հիմք հանդիսացած փաստական հանգամանքների առկայությունը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի ա կետի համաձայն՝ անվավեր է առ ոչինչ չհանդիսացող այն ոչ իրավաչափ վարչական ակտը, որն ընդունվել է օրենքի խախտմամբ, այդ թվում՝ օրենքի սխալ կիրառման կամ սխալ մեկնաբանման հետևանքով:

Այսպիսով, ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի և 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 01.06.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300618953 որոշումը բեկանել և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճել:
2. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել դիմողին և ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գունդ:
3. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 72-րդ հոդվածով սահմանված ժամկետներում:

Պեպր, ոստիկանության գնդապետ՝

Ա. Խուդինյան